

Til § 49

Gældende lovs §§ 34 og 34 a. Bestemmelserne i *stk. 1, 2 og 3* om dispensationer og videregående afvigelser samt om hel eller delvis ophævelse af fredninger svarer i hovedtræk til den gældende lovgivnings §§ 34 og 34 a, med de ændringer som er en konsekvens af den ændrede myndighedsstruktur.

Bortset fra hvad der følger umiddelbart af ændringerne, forudsættes den hidtidige praksis opretholdt, jf. især afgørelserne i Overfredningsnævnets meddelelsesblad »Overfredningsnævnet orienterer«. Bestemmelserne finder, jf. reglerne i § 81, *stk. 4*, også anvendelse på fredninger, gennemført efter den gældende og tidligere lovgivning.

Til § 50

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5 om nedsættelse af Taksationskommissionen.

Til § 51

Ligesom efter den gældende lovs § 60 kan fredning på søterritoriet ske ved udstedelse af bekendtgørelse. Men lovforslaget udvider det område på havet, der kan fredes, fra kun at omfatte søterritoriet til også at omfatte fiskeriterritoriet.

Efter de gældende regler anvendes fredning af havområdet til sikring af væsentlige natur- og kulturhistoriske værdier samt til regulering af interessekonflikter mellem disse områder og friluftsliv/erhvervsinteresser. Efter de hidtidige bestemmelser kan en række af disse interesser ikke varetages gennem naturfredningsloven udenfor grænserne af søterritoriet. Forslaget om at udvide bestemmelsen til fiskeriterritoriet, herunder de indre farvande, skal også ses som en konsekvens af den ændring, der i 1982 blev gennemført af loven om jagt og vildtforvaltning. Ved denne ændring blev blandt andet bestemmelserne om jagttider og fredningsbestemmelser udvidet til også at omfatte fiskeriterritoriet, fordi det ikke ansås for rimeligt, at visse totalfredede dyr, med mindre lovens geografiske område blev udvidet, lovligt ville kunne fanges i den del af fiskeriterritoriet, der ligger udenfor søterritoriet. Det samme gælder for naturbeskyttelsesloven. Endvidere kan Ramsar-områder og EF-fuglebeskyttelsesområder strække sig ud over søterritoriet.

Danmark har den 9. september 1982 ratificeret konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (Den europæiske Naturbeskyttelseskonvention) og den 5. august 1982 konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr

(Bonn-konventionen om migrerende dyrearter). Begge konventioner pålægger staterne at træffe foranstaltninger til beskyttelse af trækkende arter, der forekommer indenfor deres jurisdiktionsområde. Et betydeligt antal fugles trækruter går over havområder, der ligger udenfor søterritoriet, men indenfor fiskeriterritoriet. På disse havområder forekommer i perioder betydelige koncentrationer af fugle. Generelt er danske havområder i øvrigt – også udenfor søterritoriet – af international betydning som raste- og overvintrings- og fældningsområder for en række fuglearter.

En bestemmelse, hvorefter der kan etableres særligt beskyttede områder på fiskeriterritoriet – udenfor søterritoriet – er også i overensstemmelse med principperne i FN's havretskonvention.

Begrænsningen i den hidtidige lov til kun at gælde søterritoriet er således uhensigtsmæssig og kan ikke begrundes med biologiske eller andre hensyn, ligesom det ikke svarer til regler og principper i de forskellige internationale overenskomster.

Dette er baggrunden for, at adgangen til at foretage fredninger af havområdet foreslås udvidet til at gælde hele fiskeriterritoriet, således som det er fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Ændringen sigter alene mod en udvidelse af det marine areal, der kan fredes, men ikke mod en ændring i den hidtidige arbejdsdeling i forhold til Fiskeriministeriet, Trafikministeriet, Energiministeriet eller andre ministerier, der vil blive inddraget i forberedelsen af eventuelle fredningsbekendtgørelser, idet omfang sådanne berører de pågældende ministeriers ressort.

Beskyttelsen af naturinteresserne på fiskeriterritoriet bør iøvrigt som udgangspunkt ske gennem administrationen af speciallovgivningen, eksempelvis saltvandsfiskeriloven, undergrundsloven og havanlægsloven. Regulering af erhvervsfiskeri samt olie/gasefterforsknings- og indvindingsvirksomhed i forhold til fredningsmæssige interesser vil således fortsat kun ske ved fredning, hvor der er tungtvejende grunde hertil, og speciallovgivningen ikke på tilfredsstillende måde kan sikre varetagelse af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn.

*Til kapitel 7**Naturpleje og sandflugtsbekæmpelse**Til § 52*

Såfremt der ikke løbende eller periodevis foretages pleje af områder, der omfattes af de generelle beskyttelsesregler i § 3 (og til dels § 4, *stk. 1*), f.eks. ved græsning eller høslet, vil de hurtigt kunne skifte karakter, ofte med uheldige konsekvenser i naturfrednings-